

Si no fos per...

CARMEN ECHAZARRETA

Al port de Blanes hi ha un banc amb la inscripció «Si no fos» perquè hi sol acollir jubilats que veuen passar les hores plàcidament, si no fos per les seves malures de vellesa.

El condicional «si no fos» permet expressar molt sentiments en mans de molts poetes. «Si no fos per tu, m'hauria mort de gana/abans de perdre la salut...» canta Joan Manuel Serrat. El poeta Carlos Bouma l'usa també de manera magistral: «Hi ha nits que, si no fos per la maleïda gravetat, jo em llançaria al cel». «Si no fos perquè és tan trist convertir-se en record, em mataria demà sense pensar-ho», amenaçava Cecilia.

I en el terreny més prosaic i avorrit, li trobem una altra utilitat, en un sentit ben diferent. Gairebé no m'atreveixo a repetir-ho sense abans demanar disculpes a aquests poetes: si no fos per la persistència insuportable d'un crispant Rajoy, el retorn a la rutina després de les vacances seria més suportable. En general, la política seria una activitat noble si no fos pels polítics. On seriem si no fos per la crisi, ens preguntem moltes vegades sense esperar resposta. Llegeixo que Achim Steiner, exdirectiu executiu del Programa de l'ONU pel Medi Ambient (PNUMA), vaticina que Espanya seria líder mundial en energies renovables si no fos per la greu crisi econòmica que dura des del 2008. Sort que llibres com Si no fuera por estos raticos, de l'humorista gràfic José Manuel Puebla, ens reconcilien amb el si no fos per des de la broma amb una mirada optimista. Perquè, al cap i a la fi, només és una expressió tan ingènua com captiva del seu ús. Per deixar un bon regust de boca, acabaré amb el final d'una cançó romàntica de Jon Secada: «Si no fos per tu/ no tindria el valor /d'abraçar els meus errors/ i treure'ls al sol».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2016/09/06/no-fos/802651.html?utm_source=rss